2de. Jaargang. Curaçao den 31n. Januari 1885. N° 57.

AMIGOE DI CURAÇAO.

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba ~~per drie~~ maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
OP CURAÇAO,
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

De Agentuur
ten huize van de Heeren
JAN ELLIS, *Curaçao,* — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, *Aruba,* — Playa.
JOSÉ A. ROSA HERRERA, *Bonaire,* — Playa.

E Corant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonoire i Aruba fl 10.— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

SCHEEPSTIJDINGEN.
aankomst alhier:

5 Feb.	*Valencia*	van	New-York.
7 „	*Royal Mail*	„	Southampt.
7 „	*Harrison*	„	Liverpool.
9 „	*Oranje-Nassau*	„	Amsterdam.

CALENDARIO.
Fubruari.

1. DOMINGO.	S. Ignacio martir.
2. LUNA.	*Purificacion de N. Sra.*
3. MARTES.	S. Blasio ob. i m.
4. RAZON.	S. Andrés Corsino. c.
5. HUEBES.	Sta. Agueda v. i m.
6. BIERNES.	Sta. Dorotea v. i m.
7. SABRA.	S. Romualdo, abad.

STAND DER MAAN.
L. K. 6 Feb. 6 ure 2 m. P. M.

Opkomst der Zon:
1 Feb. 6 ure 13 m.
Ondergang der Zon:
1 Feb. 5 ure. 47 m.

SCHEEPSTIJDINGEN.
vertrek van hier:

3 Feb.	*Caráças*	naar	New-York.
3 „	*Maracaibo*	„	Maracaibo.
7 „	*Pakelsch.*	„	St. Thomas
10 „	*Maracaibo*	„	Maracaibo.

De koloniale politiek der groote mogendheden.

Het is een openbaar geheim dat de groote mogendheden van Europa's vasteland zich de laatste vijftien, twintig jaren hoofdzakelijk daarom op de verbetering en den aanwas harer zeemacht toeleggen, om Albion, de fiere en laatdunkende koningin van den Oceaan, zooveel mogelijk nabij te komen, en, desnoods, niet zonder hoop op succes te kunnen bestrijden. Nog meer dan een publiek geheim, een feit is het, dat ook het eigenbelang tot die algemeene uitbreiding der zeemacht aanleiding heeft gegeven. Frankrijk heeft zich op maritiem-koloniaal gebied tot den aap van Engeland gemaakt: het wil koloniseeren op reusachtige schaal en met die onweerstaanbare aandrift, die een kenteeken is van 't Gallisch bloed, welke echter niet altijd rekening houdt met de uitspraken van het bedaard gezond verstand. Want de republiek zag dat de nationale rijkdom van het land der Britten uit zijne talrijke overzeesche bezittingen als zoovele vruchtbare bronnen stroomde. Deze dubbele zucht is het, welke de geboorte gaf aan de gebeurtenissen, waarvan achtereenvolgens *Tunis, Madagascar* en *Tongking* het tooneel zijn geweest of nog zijn. Wat Duitschland betreft, zou dit even machtig als arm keizerrijk zich de dure weelde van een telken jare verbeterde en vermeerderde oorlogsvloot veroorloven, alleen om zijne Noord- en Oostzeekust in oorlogstijd te kunnen verdedigen? Men heeft het een tijd lang ten halve geloofd, doch *Limpopo* en *Angra-Pequeña* hebben dat zwakke geloof de plaats doen ruimen voor de volkomen zekerheid, dat er meer practische oogmerken achter deze kostbare uitgaven verborgen lagen. Practisch, want Duitschland wil eene koloniale mogendheid worden: het machtigste rijk der oude wereld begrijpt, dat het ook zijn aandeel hebben mag en kan op die groote wereldmarkt, welks handelsartikelen geheele landen en volkeren zijn: het wil *pieds-à-terre* bezitten voor zijne immer talrijker handelsschepen, en aan den stroom zijner wegtrekkende zonen eene andere richting geven, waardoor een deel van zijn hartebloed niet langer ten voordeele van vreemde natiën, doch ten eigen bate komt.

***

Dit alles gaven de Duitsche bladen week op week in uitvoerige artikelen te lezen. Wat zij echter verzwegen en ook niet behoefden mede te deelen, daar toch iedereen het weet, is, dat het deze koloniale beweging niet koestert en aanmoedigt, zonder een steelschen blik op Engeland te werpen. Het opgeschrikte Albion is zich van dien blik bewust: hoe anders het noodgeschrei te verklaren, dat het planten eener Duitsche vlag op een bar en onherbergzaam zeestrand, aan de pers van het Vereenigd Koninkrijk ontlokte? De machtige kanselier moet in zijne eenzaamheid te Varzin wel geglimlacht hebben bij het angstgeschrei, dat hij wellicht bij dat van eene bende apen vergeleek, die door de gloeiende oogen van een koningstijger uit den slaap wordt wakker geschrikt.

Wat Duitschland met zijne nederzetting aan Afrika's westkust in het schild voert, kan ons niet bondiger en duidelijker worden uiteengezet, dan de *Export*, een Duitsch blad, waarvan de naam een teeken van zijne strekking en een bewijs van zijne betrouwbaarheid is, het met de volgende woorden doet:

„De jongste berichten uit Kiel „melden, dat binnen den kortst „mogelijken tijd een smaldeel van „vier korvetten met vijftig kanon„nen en de vereischte manschap„pen naar de *Duitsche koloniën* „in West-Afrika zal gezonden „worden; — een bewijs in ieder „geval, dat het der Rijksregee„ring hooge ernst is met de be„vestiging van ons eigendoms„recht daar ginds."

„Met eene eerbied inboezemen„de macht te ontwikkelen, wil zij „de inboorlingen imponeeren en „*aan de Europeesche mogendhe„den toonen*, dat zij hare *koloniaal„politieke* plannen met geest„kracht doorzet, waardoor misken„ning en krenking van Duitsche „belangen zooals nog onlangs „door een Engelschen consul ge„schiedde, voor de toekomst on„mogelijk gemaakt worden."

***

De toon, welke hier tegenover Engeland wordt aangeslagen, is nog vriendelijk te noemen, vergeleken met dien, welke in vele andere Duitsche bladen heerscht. Hoe menige Germaansche pseudopatriottische basstem heeft in den laatsten tijd de Engelsche natie eenvoudig een „kramersvolk" geheeten, dat alleen verstand van handelen en schacheren bezit, zonder andere staatkunde dan de meest schaamtelooze zelfzucht zonder landleger van beteekenis, ja, zelfs zonder beduidende oorlogsvloot! Opmerking verdient het, dat in Frankrijk een zelfde toon van geringschatting jegens den Brit vernomen wordt. De Franschen achten het Engelsche leger met zijn onervaren officieren niets hooger dan de Duitschers, en wat de oorlogsvloot betreft, zoo beweren zij, dat de hunne veel vollediger, en vooral veel strijdvaardiger is. Te vergeefs voert de met recht verontwaardigde Brit hiertegen aan, dat nog altijd 60 % van de schepen, welke den oceaan doorkruisen, onder Engelsche vlag zeilen; dat het niet juist de pantserschepen zijn, die in geval van oorlog de sterkte van een volk uitmaken; dat eene handelsvloot, als eene vruchtbare bron van manschappen en materiaal, alsdan eene ongehoorde waarde bezit, dat geen land ter wereld zoovele kolenstations en proviand-dépôts op alle punten van den aardbol bezit als Engeland: al deze betuigingen verraden op de eerste plaats de algemeene ongerustheid en zijn voorts als de verontschuldigingen van een beangstigd geweten te beschouwen: *qui s'excuse s'accuse.* En wat het leger betreft, het heet dat Engeland minstens 450.000 man op de been kan brengen, en rekent men de 200,000 Engelsche en inlandsche troepen mede voor Indië, alsmede het verder voorhanden zijnde reusachtig menschenmateriaal, „dan", dus luidt het met gemaakten triomf, „dan staan wij voor een indrukwekkende macht, die zelfs in een Europeeschen oorlog haar gewicht in de schaal zal leggen." Ja wel, haar gewicht, maar geen centenaarsgewicht! Vooreerst: wat beteekend het, al heeft Albion een half millioen strijdbare mannen in Oost en West? Zij zijn noodig, waar ze zijn. En al waren ze dat niet, welke figuur zouden duizenden van Hindoes tegenover een enkel Pruisisch bataljon of Fransch linie-regiment maken? *De la pâture de canon*, zou de eerste Napoleon hen noemen — kanonnenspijs!

Engeland is ongerust, dit bleek althans uit den toon, welke in de pers werd aangeslagen. En wat die ongerustheid nog vermeerdert, is de omstandigheid dat het Vereenigd Koninkrijk, sinds de invoering van den vrijen handel, op stoffelijk gebied geheel aan de genade van het buitenland is overgegeven. „De internationale verdeeling van den arbeid," zegt een Engelsch blad, „heeft medegebracht dat ons land niet meer op voldoende wijze in de behoeften van zijne burgers kan voorzien." Men verbeelde zich de gevolgen van zulk een toestand, wanneer het land in een Europeeschen oorlog verwikkeld werd. De hongersnood zon dan Engelands grootste en gevaarlijkste vijand zijn.

***

Doch op Engeland niet alleen, ook op Frankrijk werpt de koloniseerende kanselier bij het uitvoeren zijner grootsche plannen een zijdelingschen blik. Hij vermoedt, dat de republiek hem niet dan zeer ongaarne als derde pretendent in het proces om het wereld bezit ziet optreden. Het ontbreekt inderdaad in Frankrijk niet

aan lieden, die bij Bismarck's koloniale plannen aan het spreekwoord denken der twee honden, die om een been vechten, en die zich afvragen of de slimme kluizenaar van Varzin niet de derde zal zijn, die er bij slot van rekening mede wegloopt? Voor deze angstvalligen heeft Duitschland echter zijn antwoord gereed. „Wanneer Frankrijk de stoutheid had, onze koloniale *handelspolitische* (het woord is moeielijk te vertalen) belangen in West-Afrika te benadeelen, zouden wij met eenen uitval uit Metz bescheid doen."

Het staat dus vast, dat er op dit oogenblik drie groote Europeesche mogendheden zijn, die òf naar de handhaving, òf naar het bezit van de macht en den voorrang op den oceaan en in de koloniën streven.

Vooral het feit dat de derde dezer mogendheden Duitschland is, kan voor de toekomst van den grootsten invloed zijn. Bilderdijk moedigt ergens het wedergeboren Nederland van 1813 met een blik op zijne historie aan en roept profetisch uit:

In 't Verleden,
Ligt het Heden,
In het Nu
Wat worden zal.

Passen wij deze dichterlijke zienerstaal op het jongste en levensvatbaarste keizerrijk van Europa toe, dan ligt de volgende redeneering voor de hand:

Duitschland, dat heden de politiek van het vasteland beheerscht, heeft die macht aan de hervorming en uitbreiding van zijn leger te danken, welke Bismarck in 1862 begon en acht jaren lang met ijzeren volharding doorzette, totdat hij zijn werk bekroond zag met eene keizerskroon. En wanneer nu datzelfde scheppende genie op het oogenblik van het plan zwanger gaat, om Duitschland tot eene zeemogendheid te verheffen, wie zal dan zeggen, wat daaruit na twintig, dertig jaren „volgen zal?"

Roma 20 December 1884.

Mi muy estimado Amigoe Cobi.

(*Sigimentoe di N° 56.*)

Larga nos bai awor cerca e graf-aí: aí nos ta mira grandeza di e Apostel, i kiko Iglesia a haci pa honréle manera é merece! No tien nada pareuw den cosnan koe a sali foi forza di hende.

San Peder di Roma ta misa di mas grandi i mas haltoe di henter mundoe. E ta asina grandi koe semper é ta parce bací, maské cuantoe hende tien aden. Murajanan ta tapar coe marmer di mas ricoe i di toer sorto. E pinturanan ta mees sterki koe e cas mees i nan ta wardar foi destruccion di tempoe, pasobra nan ta trahar di *mosaico*, es tá, nan ta trahar di pidapida piedra chikitoe di toer color i pegar cerca otro coe arte di mas grandi. Hopi misa di Roma ta adornar coe *mosaico* di tempoe di Constantino, nan ta diez-cuater sigloe bieuw, i nan color ta semper mees biboe.

Na mân drechi di Catedral hende ta mira e famoso imágen di Peder koe un di su pia ta gastar caba di zoentji di peregrinonan. Den meimei tien e stoel bieuw camina e Apostel tabata sinta pa predica Evangelio, henteramente cerar den trali di brons. Ala fin hende ta baja mas na meimei bao di e cúpula grandisimo, graf di Peder, camina toer creyente ta bin hinca roedia. Diez-dos dozijn di lampi koe ta cender dia i anoche ta rond di e monumentoe sagradoe, i nan ta manera simbolo di fama inmortal di e promer cabes di Iglesia.

Ta tantoe tem caba k'el a moeri; asina esnan koe ta desconoce Cristoe den su Iglesia, ta papia coe indiferencia; ma lugar di un motiboe pa loebida of papia maloe, e diez-ocho sigloe koe a pasa foi tem di martirio di Peder, ta un di e pruebanan di mas boenita di berdad católica. Ora paleisnan di Emperador, tempel di toer dios falsoe, teater, cas di banjonan toer a dristuí, e graf di e Apostel crucificar a keda para, i hasta el a bira muchoe mas boenita. I té ainda e magnífico cúpula k'é ta sosega abao, ta halza respetabel riba graf loebidar di su persigidornan.

Memoria di *Pabel* i di su bida na Roma ta mees biboe koe di Peder. Bao di *Misa-di-Maria in via lata*, meimei di stad tien un bóbeda [boog] bao di tera, trahar na tres parti. Promer-ajá nan tabatien vloer pareuw coe caja, matar Roma ta jeen di ruína toer camina i nan a tapa porta i bentananan di e lugar-aí, di manera koe hende no por drenta aden sino na un trapi di por-ái binti tré. Aí Pabel a biba tres anja largoe, aí el a scirbi hopi di su cartanan na cristiannan di Grecia o di Oost. Lucas tabata aí coené i aí el a scirbi Acto di Apostelnan.

Pabel tabata broma di miré na cadena pa Cristoe: hopi saldaat tabata waak é: si é tabatien un poco mas libertad koe otro cristiannan: tabata pa razon k'é tabata burger romano. Sin embargo pronto e persigicion a bira mas cruel i el a cohe Peder di profoos *Mamertino*, e hokki mahoos sin luz ni aire camina e piscador Galileo a batiza esnan, k'el a comberti, den un fuente koe a sali di un manera milagroso, manera mi a scirbi caba.

Peder i Pabel tabata condenar na morto e mees dia. Como burger romano, Pabel no por tabata crucificar. Nan lo mester a corta su cabez afó. Huntoe nan a sali foi nan profoos pa bai na lugar di castigoe. Despues koe nan a papia un poco tem riba e recompensa koe ta warda nan, burdugoe a separa nan: anto nan a papia otro adios pa bolbe mira otro algun ora despues den Cieloe. E lugar camina nan a braza otro pa últimoe bé ta marcar coe un misa, koe tien scirbir riba su gevel di adilanti e últimoe palabra koe nan a papia coe otro.

Cobi, bo tien gustoe podeser pa leza es koe ta para scirbi. Até net com é ta:

"In questo luogo si separarono S. Pietro e S. Paolo andando al Martirio, et dici Paolo a Pietro: la Pace sia con teco Fundamento della Chiesa et Pastore di tutti li agnelli di Christo. — et Pietro a Paolo: va in Pace predicatore dei buoni et guida della salute dei Justi." Es ta:

„Den es lugar S. Pedro i San Pablo, ora nan tabata bai pa moeri morto di martir, a separa un foi otro. Awor Pablo dici na Pedro. Paz pa bo, fundament di Iglesia i wardador di toer carner di Cristoe.— I Pedro dici na Pablo: bai na paz predicador di bon hende i giador di hustoenan na camina di salbacion."

Ora Pabel a jega foi stad na lugar di castigoe, el a hinca rodia abao sosegá i el a warda sin miedoe e golpi di spada, koe mester a caba coe su bida. Ora su cabez a cai na suela, el a salta arriba tres bé i na cada un di e lugarnan na tera camina e cabez a toca, a sali un fuente, como símbolo di e abundancia di gracia koe Pabel lo tabata fuente hasta despues di su mortoe. E fonteinnan-aí ta awé den un misa, camina nan ta warda també e piedra koe e Apostel a perde su cabez arriba. No leuw for di aí, foi stad també, hende ta mira e famoso Misa di San Pabel na lugar camina e Apostel-aí ta derar. E monumentoe respetabel-aí di sigloe cuater, i koe sesenta anja pasar [16 Juli 1823] tabata casi toer dristuir coe un incendio a bolbe lamanta foi su ruína mas ricoe i mas elegante koe promer. E cismático i sin kerementoenan mees kier a moestra nan respect n'e Apostel di puebelnan: e altar major di piedra malakiet koe emperador di Rusia a regalé ta para meimei di cuater pilar di alabaster koe ta un regaloe di Pacha di Egipto. Rond di e misa hende ta mira portret di Papanan den un careda di medaljon trahar di mosaico. Cada unoe di e portretnan-aí ta manera un wowo di e cadena largoe i respectabel, koe ta marra nos coe e Apostel di Cristoe. Larga nos ta orguljoso anto di ta pertenecé na e Iglesia-aí inmutable (koe no por verander) koe porta di fiernoe no por nada contra dié.

Mi ta kere, mi amigoe, koe bo tien basta awé. Ainda un notici di un cos infaam, koe juist mi a bin tende. Seroe, koe nan dici koe S. Pedro ta crucificar arriba, ta jamar S. Pedro en Montorio. Na es lugar nos tien un panorama magnífico riba Roma, riba seroenan di Latium té na lamar. Aja Su Santidad a larga hiba hopi piedra di marmer di mas fini, pa boeta aí un monumentoe pa memoria di Concilio Vaticano. Ta ajera koe gobiernoe di Humbert a manda Papa es marmer trobe i awor lo nan boeta aí monumentoe di un vagebond, un revolucionario, un ladron di mas grandi koe mundoe a cria den es últimoe tempoe, es ta, di es bandiet infaam GARIBALDI.

Awor, Cobi ta ora di caba es carta. Na Januari lo mi contá bo di mi biaga na Napels. Natural lo bo haja ainda hopi noticia di Roma, pasobra tien hopi koe mi meste scirbi bo promer koe mi ta caba di papia di Roma.

Adios mi amigoe, coeminda toer hende di mi.

Bo amigoe.

IRI.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

(Bekendmakingen).

Gouvernements-secretarie.

Curaçao, den 23n. Januari 1885.

Ingevolge aanschrijving van den Minister van Koloniën, wordt hierbij op last van den Gouverneur ter kennis van belanghebbenden gebracht, dat op de in 1885 te *Antwerpen* te houden Internationale Tentoonstelling, de inzending van de Nederlandsche koloniën een onderdeel zal uitmaken van die van het Moederland, en dat goedgekozen monsters van verschillende *handelsproducten* der tot de kolonie *Curaçao* behoorende eilanden, goed ingepakt vóór 1e Maart a. s. ter Gouvernements Secretarie kunnen worden ingezonden, ten einde door de zorg van het Bestuur naar *Nederland* te worden geëxpedieerd.

Curaçao den 29n Januari 1885.

De sergeant-majoor bij de Stedelijke Schutterij alhier, *J. J. Ecker*, op zijn verzoek, eervol ontslagen als lid van den Schuttersraad voor 1885, en tot lid van dien raad benoemd de sergeant *A. W. C. A. van Son*.

Aan den Heer *A. B. De Jongh*, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als 1e. Luitenant-Commandant van de Schutterij op het eiland *Bonaire*.

Benoemd:

— tot 1n Luitenant-Commandant van voormeld korps, de heer *P. Boom*, 2e luitenant, en

— tot 2n Luitenant, de Heer *J. B. Gravenhorst*.

De als maréchaussées der 2e klasse bij de brigade in deze kolonie gedetacheerde en thans gepasporteerde infanteristen *P. A. Blanken* en *Coriolanus van Thijs* definitief benoemd tot maréchaussées der 2e klasse.

Met ingang van den 16n Februari 1885:

a. Aan de Heeren *D. C. van Romondt*, voorzitter van den Raad van Justitie en kantonrechter op *St. Martin N. G.*, *C. J. Hudig* en *G. H. Percival*, leden van gemelden Raad, op hun verzoek, onder dankbetuiging voor de door hen bewezen diensten, eervol ontslag als zoodanig verleend;

b. Het ambt van President van den Raad van Justitie, tevens Kantonrechter op voormeld eiland, voorloopig opgedragen aan den Gezaghebber.

c. Benoemd:

— tot leden van den Raad van Justitie voormeld, de Heeren *Thomas Percival* en *Arthur Hodge*, thans leden-plaatsvervangers en

— tot lid-plaatsvervanger van dien Raad, de Heer *R. A. Berea*.

De bestaande quarantaine voor schepen, komende van *Rio de Janeiro*, opgeheven.

— Gisteren avond ten 7 ure is Z. D. H. MGR, H. J. A. VAN EWIJK alhier per *Essex*, toebehoorende aan den heer *C. M. de Haseth*, van de reis naar Aruba teruggekeerd. Z. D. Hoogw. was vergezeld van de Eerw. Paters J. van Baars, pastoor aan den Noord op Aruba, en J. Onderwater, te Pietermaai alhier.

Eene correspondentie over Aruba zal a. s. week verschijnen.

NEDERLAND.

— Op den 27n December ll. is te Brussel door de gevolmachtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden en van de „Association Internationale du Congo" een overeenkomst geteekend waarbij aan Nederland worden toegekend alle voordeelen, welke op hare tegenwoordige en toekomstige grondgebieden door de „Association" aan andere Staten zijn en zullen worden verleend, en de vlag der „Association" en van de vrije Staten onder haar beheer geplaatst — zijnde die vlag van blauw doek met gouden ster in het midden—door Nederland erkend wordt als de vlag eener bevriende Regeering.

(*St.-Ct.*)

Onderzeesche Telegraafkabels.

Bij het onderzoek van het wetsontwerp tot goedkeuring van eenige artikelen der internationale overeenkomst tot bescherming van onderzeesche telegraafkabels in de afdeelingen der Tweede Kamer rees de vraag, waarom de Regeering niet, op het voetspoor van Engeland, zich bij een additioneel artikel de vrijheid van toetreding voor onze koloniën en bezittingen heeft voorbehouden. Vermeent de Regeering bij de aanneming van dit wetsontwerp zonder nadere wettelijke machtiging gerechtigd te zijn om voor onze koloniën en bezittingen toe te treden tot deze overeenkomst? Ten aanzien van het tractaat zelf werd opgemerkt dat het, behalve *opzettelijke* beschadiging, ook schuldige *nalatigheid* strafbaar stelt; doch daar het niet slaat op kabels in territoriale wateren, deze kabels alleen door onze wetgeving beschermd worden, die enkel *opzettelijke* beschadiging strafbaar stellen. Zullen dus de kabels in territoriale wateren ook tegenover *nalatigheid* behoorlijk beschermd zijn, dan is het wenschelijk dat:

1°. Ons eigen strafrecht in overeenstemming gebracht worde met de strekking van het tractaat, en 2°, elk der contracteerende Staten zich verbinde om, voor zooveel dat niet reeds het geval is, ook *zijn* strafrecht met de strekking in overeenstemming te brengen.

De Tijd.

Het bevestigt zich volkomen, dat Duitschland, behalve *Nieuw-Brittanje*, *Nieuw-Ierland* en de *Admiraliteits-eilanden* — allen ten oosten van Nieuw-Guinea gelegen — ook het noordoostelijke deel van *Nieuw-Guinea* zelf heeft bezet.

Zooals men weet, bezit Nederland het westelijk deel des eilands tot aan den 140n. graad O. L., en heeft Engeland onlangs het zuidoostelijk deel genomen. Duitschland nu heeft blijkbaar het geheel overschietende deel genomen (van 140 gr. tot aan Oostkaap en zuidelijk tot aan den bergrug die het eiland ongeveer in het midden doorsnijdt). Van nu af zijn dus Nederland en Duitschland niet slechts in Europa, maar ook in de Koloniën naburen.

— Het onderzoek naar kennis van de miliciens der lichting van 1884 heeft uitgewezen, dat van de 10,153 miliciens 9048 konden lezen en schrijven, 96 enkel lezen en 1009 lezen noch schrijven.

— Aan de Leidsche hoogeschool studeeren tegenwoordig 656 studenten; te Amsterdam zijn aan de hoogeschool 685 studenten ingeschreven; de hoogeschool van Utrecht telt 502 studenten: aan de Delftsche Polytechnische school studeeren 333 studenten.

ROME.— Zijne Heiligheid de Paus heeft, bij gelegenheid dat de Kardinalen op het jongste kerstfeest hunne gelukwenschen kwamen aanbieden, geconstateerd, dat de toestand van het pauselijk gezag te Rome meer en meer pijnlijk en onverdragelijk wordt; zijne geringste vrijheden worden betwist, en de Paus eischt krachtig onafhankelijkheid. Hij teekent protest aan tegen de echtscheiding, die het familieleven ondermijnt, op de opvoeding der

kinderen een nadeeligen invloed heeft en tot het verval der staten leidt. De Paus uitte de vrees, dat de geestelijkheid deze nieuwe beproevingen niet zal kunnen doorstaan, zoolang zij te Rome onder vreemde heerschappij leeft. De Zoon Gods, die door de vlucht ontsnapte aan zijne vijanden, zal echter zijne Kerk niet verlaten. Doch de Katholieken moeten in deze tijden ijveriger dan ooit gebeden verrichten.

—13 Jan.— De geheele stad is in groote opschudding daar de *boven-Tiber* reeds meer dan veertig voet gestegen is, geheele landstreken overstroomd heeft en men nu nog verwacht dat het water de stad zeire zal binnendringen. De Regeering doet al het mogelijke om deze ramp te voorkomen. Ook de andere rivieren zijn buiten hare oevers getreden en hebben groote schade veroorzaakt.

14 Jan.— Het water is vallende. Het *Ghetto* is overstroomd, en de *Corso* bij de *Engelenbrug* is onbegaanbaar. Het *Apollo-Theater* heeft men moeten sluiten. Het water is zelfs het Pantheon binnengedrongen.

Koning Humbert en Z. H. de Paus zullen bijdragen tot leniging der nood en der heerschende ellende door de overstrooming ontstaan.

PARIJS.— Voor een paar weken stelde, bij de behandeling der begrooting van Buitenlandsche Zaken in de Fransche Kamer van Afgevaardigden, een der leden de opheffing der ambassade bij het Vaticaan voor.

De Minister Ferry antwoordde, dat het behoud van het gezantschap noodig was zoowel uit een staatkundig als een godsdienstig oogpunt. Besloot men tot de opheffing, dan zou men het Concordaat moeten opzeggen en afzien van het protectoraat over de Katholieken in het Oosten, een beschermheerschap dat andere Mogendheden zich zouden haasten voor zich te revendiceeren.

De Minister herinnerde er tevens aan, dat Protestantsche Mogendheden bij het Vaticaan vertegenwoordigd zijn en dat zelfs nergens een vertegenwoordiging meer noodig is dan juist bij den Paus.

De Minister eindigde zijn rede met een lofspraak op den verlichten en conciliantan geest van den tegenwoordigen Paus.

Ten slotte werd het voorstel verworpen met 203 tegen 168 stemmen.

14 Jan.— Zoowel de *Figaro* als de *Gaulois* bericht dat er tusschen Duitschland en Frankrijk eene volkomene overeenkomst—en wat aangaat de Egijptische en wat betreft de Chineesche en de Kongo-questie—gesloten is. Frankrijk verplicht zich om den Duitschen handel in de Fransche koloniën te ondersteunen, terwijl Duitschland belooft om de plannen van Frankrijk met betrekking tot zijne koloniën, te zullen helpen uitvoeren.

—In April a. s. zal tusschen Frankrijk, Duitschland en Rusland een "bliksemtrein" in dienst treden, met Parijs, Berlijn, St. Petersburg en Moskou tot hoofdstations. Men zal daarmede in 58 uren van Parijs naar St. Petersburg kunnen reizen.

—Den hoogsten toren der wereld is men voornemens te bouwen op het tentoonstellingsterrein voor 1889 te Parijs. Het gevaarte zal een hoogte bereiken van 300 meter en geheel in ijzer zijn opgetrokken. Om het bovenste vlak te bereiken, zullen vier lifts binnen in den toren worden aangebracht. Op dit vlak zal men in tijd van oorlog al de bewegingen van den vijand tot op 60 kilometer afstands gemakkelijk kunnen bespieden.— Een toren van Babel ontbrak nog maar in het moderne Babylon.

BERLIJN, 14 Jan.— Het *deficit* op het *Budget* van Pruisen voor 1885 bedraagt niet minder dan 20 millioen mark. In den bondsraad deed Pruisen gisteren het voorstel om de invoerbelasting op *Mais* met 3 *mark* per 100 kilo te verhoogen.

— Men begint den armen rijkskanselier thans het vuur al zeer dicht bij de schenen te leggen. Na de nederlaag, die hij dezer dagen in den Rijksdag leed, kwamen er uit verschillende steden des rijks allerlei adressen en telegrammen waarin aan het streven en den vaderlandslievenden arbeid van Von Bismarck hulde gebracht werd en die alzoo schenen te moeten dienen om hem te troosten over de onaangename bejegening, die hij in den rijksdag ondervonden had.

Thans wordt echter uit Berlijn gemeld, dat de verschillende fracties der oppositie in den rijksdag besloten hebben eene interpellatie in te dienen omtrent al die huldebewijzen, waarin zij eene beleediging voor het Parlement zien: zij zouden den rijkskanselier rekenschap willen vragen over het soort plebisciet, dat hij te zijner gunste schijnt uit te lokken. Dat belooft weer een heftig mondgevecht te avond of morgen. Bismarck heeft al de Rijksdagleden, die niet gewillig voor al zijne voorstellen stemden, reeds eenmaal republikeinen genoemd; thans zal hij ze wel voor anarchisten uitmaken. Tegen de socialisten worden trouwens tegenwoordig geweldige maatregelen genomen en zoo hebben thans bijvoorbeeld in alle garnizoens-plaatsen des rijks bij de soldaten persoonlijke visitatie en huiszoeking plaats gehad tot opsporing van sociaal-democratische geschriften. De aanleiding daartoe moet deze geweest zijn, dat het jongste socialistencongres te Kopenhagen heeft aangeraden propaganda te maken onder de miliciens en vooral hierom, dewijl zij, naar hunne haardsteden teruggekeerd, alsdan de socialistische beginselen links en rechts onder de plattelandsbevolking zouden verspreiden. Verder werd in een geheim artikel, dat echter later uitgelekt is, besloten, voorloopig niet meer tegen den godsdienst te ageeren, maar liever alleen voor politieke en sociale vrijheid te ijveren, ten einde het geloovige volk niet af te schrikken; was dit eenmaal voor het socialisme gewonnen, dan zou het den godsdienst later wel van zelf overboord werpen. Met die laatste onthulling mocht Von Bismarck wel zijn voordeel doen door aan den Cultuurkamp een einde te maken en alzoo den godsdienst niet meer te bemoeilijken, welke toch zulk een krachtig bolwerk tegen het socialisme is. Daardoor zou hij meer doen tot bestrijding van de socialistische woelingen dan door visitaties en huiszoekingen.

LONDEN, 13 Jan.— Z. M. de Koning van Holland heeft Prins Albert Victor zoon van den Prins van Wales vereerd met het grootkruis der Orde van den *Nederlandschen Leeuw*, bij gelegenheid dat deze de jaren zijner meerderjarigheid bereikte. *Mr. Gladstone* heeft den jongen Prins op den dag zijner meerderjarigheid gelukgewenscht, en daarbij het vertrouwen geuit, dat de Prins zich steeds een waardig erfgenaam van den troon zal betoonen.

Volgens het *Weekly-Register* te Londen, heeft de heer Algar Labouchere Thorold, student te Oxford, het protestantisme afgezworen, om den Katholieken godsdienst te omhelzen.

Daar genoemde heer de eenige zoon is van den protestantschen bisschop van Rochester, heeft deze bekeering in Engeland groote opspraak verwekt.

MADRID, 12 Jan.— Het bezoek van Koning Alfonso aan de door de aardbeving zwaar geteisterde streken, heeft eene tweevoudige uitwerking gehad. Het heeft de algemeene paniek die er heerschte, verminderd, en hem zelf in de algemeene achting des volks doen stijgen.

— Koning Alfonso bezocht de ruine van *Alhama* en verdeelde groote sommengelds onder de noodlijdenden.

— Heden bezocht hij te paard nog verschillende omliggende steden en keerde des avonds naar *Granada* terug.

13 Jan.— Te *Alhama* werd gisteren onmiddelijk na Koning Alfonso's vertrek een hevige aardschok gevoeld. Deze werd ook waargenomen te *Algarrobo*, waar de geheele bevolking door een panische schrik werd aangegrepen.

14 Jan.— Koning Alfonso heeft geweigerd aan een hem aangeboden banket, deel te nemen, en gelast het geld hiervoor bestemd, aan de ongelukkigen uit te deelen.

— Op verschillende plaatsen, onder anderen, te *Camillas*, te *Almunecar* en te *Algarrobo* heeft men gisteren weer aardschokken gevoeld. De storm in de Zuidelijke provinciën blijft aanhouden en de rivieren zijn sterk gezwollen. De ramp en het lijden zijn groot van hen die geen huisvesting meer hebben. Naar officieele berichten luiden bedroeg het getal door de aardbeving omgekomenen 695, dat der gewonden 1480.

GIBRALTAR, 12 Jan.— Hier werd ook heden een lichte aardschok gevoeld.

NEW-YORK.— In afwachting van den dag waarop de heer *Steven Cleveland* den President-zetel zal bestijgen, verhalen ons de Amerikaansche bladen menige bijzonderheid, welke met zijne verkiezing tot President in betrekking staat. Zoo lezen wij o. a.

„De heer Stephen Grover Cleveland krijgt, bij de aanvaarding van het presidentschap der Vereenigde Staten van Noord-Amerika, een aanzienlijk vermogen op den koop toe. Eenige jaren geleden stierf te Pittsburg, in Pensylvanië, een excentriek burger, die alles wat hij bezat, vermaakt heeft aan den „eersten democratischen president," die nu na verloop van 23 jaren gekozen is. De gelegateerde som is in 20 jaar aanmerkelijk aangegroeid, en thans bedraagt de erfenis 50,000 dollars.

„Een krachtig gebouwd man trad in de dagen na de verkiezing een scheerderswinkel te Philadelphia binnen om zijn baard, die hem tot aan de knieën reikte, te laten afknippen. De barbier was zeer verwonderd en ontving op zijne vraag de volgende opheldering: De man was in 24 jaren niet geschoren. Toenmaals zou hij in een kiesvergadering eene rede houden voor Douglas, den democratischen candidaat voor het presidentschap. Door zijn ijver voor de verkiezing had hij in acht dagen geen tijd gevonden om zich te laten scheren. Bij zijn optreden werd hem toegeroepen: „Laat je eerst scheren!" Toen zwoer hij dit niet te zullen doen, vóórdat een democraat tot president zou zijn verkozen. Hij had woord gehouden. Thans moest de baard weg, hij wilde er een haarketting voor Cleveland van laten maken.

„Zoodra Cleveland tot president der Vereenigde Staten was benoemd, werd hij overstelpt met geschenken, van een vleugel-piano tot een kokosnoot van een partijgenoot, die deed wat hij kon. Gedurende 14 dagen hield de President het uit, maar nu zekere *William Louder* hem een Newfoundlander thuis stuurde, die niet ophield met blaffen, werd het hem te erg, en zond hij den hond terug. Men heeft daardoor thans in Amerika een spreekwoord meer gekregen:

„Wacht u een geschenk te zenden aan den President, want het zou ontvangen worden als een hond."

JAPAN.— Zeer verblijdend waren de laatste tijdingen uit Japan, waar thans volkomen vrijheid van godsdienst heerscht. In 1873 werden in dat land op bevel der Keizerlijke regeering op de openbare pleinen en markten de edicten of plakkaten afgescheurd, waarbij het verboden werd den Christelijken godsdienst uit te oefenen. Tegelijk werden alle Christenen, die om hun geloof in de gevangenis verzuchtten, op vrije voeten gesteld. Sedert dien tijd heeft het Japansche gouvernement jegens de Christenen eene verdraagzaamheid aan den dag gelegd, waaraan menige Europeesche regeering zich kon spiegelen, en op talrijke plaatsen zelfs eene edelmoedige voorkomendheid ten opzichte der katholieke missionarissen. Niettemin bleven de afgodendienst van Buddha en de Sjintoe-eeredienst nog altoos „godsdiensten van Staat." Aan geen andere dan aan de bedienaren der Sjintoe-leer en van het Buddhisme werden gelden verleend uit de openbare kassen, en bij alle gelegenheden hadden zij den voorrang.

Ook genoten zij allerlei voorrechten en moesten de begrafenissen van Christenen altoos wijken voor den plechtigen lijkstoet van een Buddhist, waaruit nu en dan een conflict ontstond. Ten einde aan die onaangenaamheden een eind te maken heeft de Japansche regeering, bij besluit van 11 Augustus ll., bepaald, dat de priesters van *Buddha* en de *Sjintoe*-priesters met dien datum ophouden landsambtenaren te zijn, gelijk zij tot nu toe waren, waardoor van zelf hunne privileges vervallen. De Buddhisten moeten voortaan zelven hun afgodspriesters kiezen of benoemen, terwijl de kosten van den eeredienst niet anders voor rekening van het Rijk komen dan zulks het geval is met de overige eerediensten. De Staatskerk, om het zoo eens te noemen, is dus in Japan afgeschaft en het Christendom is er van regeeringswege op gelijken voet gebracht met het heidendom!

De Christenvervolging in China,

De ontluikende katholieke Kerk in China gevoelt op wreedaardige wijze den terugslag der vijandelijkheden, welke op het oogenblik tusschen Franschen en Chineezen woeden. De *Missions catholiques* bevatten herhaaldelijk brieven van Missionarissen vol jammerklachten, waaruit blijkt dat de vervolging, die zich aanvankelijk slechts tot enkele streken scheen te zullen bepalen, meer en meer algemeen wordt en zich over het geheele rijk dreigt te zullen uitstrekken. In een brief van den missionaris Bodinier, van uit een Chineesch gerechtshof, waar de geestelijke een schuilplaats gezocht heeft, geschreven, en van den 4den October gedateerd, leest men de volgende bijzonderheden over de vervolging in Kouy-Tcheou:

„Toen ik, nauwelijks eene maand geleden, de vredebreuk tusschen Frankrijk en China vernam, had ik aanstonds een voorgevoel, dat de Chineezen weldra hunne wraak aan de missiën van het binnenland zouden koelen. Ik meende echter niet dat het onweer zoo spoedig boven ons hoofd zou losbarsten. Den 28 Sept. ll. deden de mandarijnen van Tsen-y-fou het keizerlijk bevelschrift aanplakken, waarin de Keizer zijn volk den oorlog aankondigt, het te wapen roept en met eene onbeschaamdheid, het land dat hij regeert waardig, al de schuld daarvan op Frankrijk werpt. Dit edict was nog geen uur aangeplakt of de menigte schoolde samen en maakte er de kwaadwilligste commentaren op. Vervolgens drong het volk in massa de kerk binnen, zeggende dat de Keizer de Christelijke godsdienst verboden had, dat de Franschen in Tongking zoovele Chineezen gedood hadden en dat daarom de Keizer geen missionarissen of geen Christenen, die de vrienden der Franschen zijn, in zijn rijk meer duldde. Gelukkig kwamen de mandarijnen dien oploop uiteendrijven en lieten de kerk door de soldaten bewaken. Desniettemin hoorde men den heelen nacht kreten en bedreigingen, tot eindelijk de dag weer licht en veiligheid bracht: het was de feestdag van den H. Michael, op dien dag kon de duivel niet overwinnen.

„Den volgenden nacht herhaalden zich dezelfde tooneelen en dezelfde aanrandingen, doch het bleef daar nog bij. Ik vernam dat men begon de Christenen op het platteland uit te plunderen. Eindelijk, in den nacht van 30 September op 1 October even over twaalf uur kwamen bende heidenen met stokken, pieken enz. gewapend de deur der kerk inslaan die voor den vorm door soldaten bewaakt werd, welke niets liever wenschten dan aan de plundering deel te nemen, en verspreidden zich naar alle kanten door het gebouw, alles verbrijzelende, omverwerpende en plunderende wat hun voor de hand kwam. Toen de dag aanbrak, was alles afgeloopen; alleen het huis stond nog overeind; geld, meubelen, deuren en vensters, alles was verdwenen. Tevergeefs trachten zij de kerk in brand te steken, het gelukte hun slechts een gebouw

van het weeshuis in de asch te leggen.

„Ik was in de kerk met den Eerw. heer Bouchard; deze verborg zich in een naburig huis, terwijl ik er in slaagde het gerechtshof te bereiken; het zou mij te ver voeren als ik u verhalen wilde na hoeveel gevaren en wederwaardigheden. Onnoodig er bij te voegen dat gedurende dezen noodlottigen nacht al de christen huizen der stad geplunderd werden. Daags daarna en de volgende dagen plunderde men de Christenen op het platteland en de bedehuizen, die wij daar bezitten. Drie en vijftig staties! Welk eene ramp! Geen enkele ontsnapte aan die verwoesting! Ik had de Tsen-y een groot weeshuis der H. Kindsheid voor meisjes. O gruwel, men voerde de kinderen weg, sleepte ze naar heidensche gezinnen, de Chineesche meisjes werden uitgejouwd, mishandeld en er zou nog erger gebeurd zijn zonder de toewijding van twee Christenen die bij haar bleven om haar te beschermen en door geen slagen van hun post waren te verdrijven. Zij plaatsten de meisjes tot meerdere veiligheid achter de mandarijnen, die van de plundering getuigen waren, zonder die te beletten.

„Doodt ons liever", riepen de meisjes, „dan dat gij ons zulke beleedigingen laat ondergaan."

Denzelfden nacht hadden te Suyang-hien, eene onderprefectuur op tien mijlen afstands van Tsen-y dezelfde tooneelen plaats en werd ook de kerk geplunderd, terwijl vele Christenen onbarmhartig geslagen werden. De missionaris der plaats, de eerw. heer Jouishomme, ontsnapte als door een wonder aan den dood en slaagde er in het gerechtshof te bereiken, niet zonder van zijne kleederen beroofd te zijn, zelfs van zijne kousen, die men hem met geweld had uitgetrokken. Den volgenden morgen achtervolgden de heidenen hem tot op het gerechtshof en eischten zijn hoofd. Christengemeenten, bedehuizen, alles is de volgende dagen vernield evenals te Tsen-y.

„Des avonds van den 2en October was het de beurt van Tong-tsé-hien, eene onderprefectuur op veertien mijlen afstands van Tsen-y. Daar hadden wij een groot gesticht en twee weeshuizen voor jongens en meisjes, samen 150 kinderen. Welk een ramp! Alles in éénen nacht verwoest. De eerw. heer Ronat, de missionaris der plaats, wordt in het gerechtshof vastgehouden. Vandaag verneem ik de tijding van de plundering der kerk van My-tan. Het zal, helaas, evenzoo zijn met de beide meer verwijderde steden Tchenyen en Jen-honay. Het is eene algemeene verwoesting; al onze staties in het binnenland zijn vernield.

Misschien is ook de tijding waar, die ik thans ontvang, dat namelijk de hoofdstad zelf niet aan de vervolging ontsnapt is, dat onze bisschop en onze broeders er genoodzaakt zijn geweest naar het gerechtshof te vluchten! Maar ik blijf liever nog hopen dat het een valsch gerucht is: dat ongeluk zou te groot zijn.

„Drie groote gestichten met kerk en weeshuis, drie kleinere, ook in de steden, drie en vijftig christen statiën in Tsen-y, een veertigtal in Su-yang: een twintigtal in Tong-tsé, al de staties van My-tan, Tchenyen, Jen-hoây zijn verwoest en vernield, de Christenen zijn op de vlucht en de missionarissen zitten in de gerechtshoven gevangen. Het is een verlies van verscheidene honderdduizenden franken, maar wat is dat in vergelijking met het verlies aan zielen en de geestelijke schade, die daaruit volgen zal!

„Staan wij dan tegen over een complot van wraak, te Peking gesmeed en over geheel China verspreid? Helaas, ik vrees het!.... Welk een bedrog, die zoogenaamde bescherming, welke den Europeanen in het binnenland beloofd is, mits zij zich buiten de vijandelijkheden houden! Men zal toch de Christenen van Kouy-tchéou niet gaan beschuldigen, dat zij de Franschen bij den oorlog in Tongking of op de kusten geholpen hebben!

„Wat zal men thans met ons aanvangen? Ik hoor het gepeupel aan alle kanten onze hoofden en ons bloed opeischen. Maar de Keizer of liever zijne ministers te Peking hebben bevolen, niemand te dooden en zich alleen met de plundering te vergenoegen; dat is zeker hetgeen zij onder **b e s c h e r m i n g** verstaan.

„Mijn hart breekt bij het schouwspel der rampen van mijn arm district, dat ik sinds twaalf jaar had zien herleven en bloeien na eene eerste vervolging in 1869. Ditmaal is het al heel verschrikkelijk en ik zie niet in hoe zoovele verwoestingen hersteld kunnen worden."

De missionaris besluit dat hartverscheurend tafereel met een beroep te doen op de gebeden zijner broeders in Europa en van alle geloovigen, daar alleen Gods hulp hier redding brengen kan.



GETROUWD:

Jan Ambrosius de Leon

MET

Johanna Elizabeth Ellis.

Curaçao 28 Januari 1885.

Algemeene kennisgeving.

Bevallen van een zoon G. M. C. Statius Muller, echtgenoote van J. H. A. van Daalen.

Curaçao, den 25n Januari 1885.

Eenige kennisgeving.

CONSULADO DE ESPAÑA
EN
CURAÇAO.

Nunca se ha apelado en vano á los sentimientos humanitarios de los dignos habitantes de esta isla. Cuando las catástrofes han hundido en la miseria y el sufrimiento á alguna porcion de la familia humana, los ayes de las víctimas han encontrado siempre en los corazones de esta poblacion un eco simpatizador, y manos generosas han extendido siempre el óbolo de socorro, y de alivio!

El infrascrito, Cónsul de S. M. C. se halla hoy en el caso de hacer un llamamiento á esos sentimientos filantrópicos en favor de las desgraciadas víctimas de los terremotos, en las provincias meridionales de España, que han dejado atras hondas huellas de su paso asolador, y millares de seres humanos azotados por sus golpes, gimen hoy en el dolor, la miseria y la penuria y reclaman con justicia la conmiseracion y la ayuda de las almas compasivas.

Animado por las buenas disposiciones que siempre ha encontrado en casos análogos, el infrascrito cumple con el sagrado deber que se ha impuesto, y lo hace ademas con la viva persuacion que su apelacion á los sentimientos de benevolencia de esta ilustrada poblacion, no dejará de recojer una rica cosecha de generosas dádivas, digna ofrenda en la desgracia de corazones nobles y magnánimos.

La comision que ha nombrado por esta noble empresa compuesta de los Señores Herman Cohen Henriquez, W. E. Boyé, Doctor D. R. Capriles, William Chapman Junior y J. H. M. Ellis, pasará á recojer las donaciones de los generosos contribuyentes á tan laudable causa y recomendándose á su favorable acojida.

Que una vez mas atestigue la benévola poblacion de Curaçao su humanidad y su filantropía, y á nombre de los beneficiados, se anticipa á expresar su reconocimiento por tan caritativa demostracion de comiseracion.

El Cónsul de España,
Wm. HENRIQUEZ.

Curaçao á 21 de Enero 1885.

Curaçao, 8 Januari 1885.

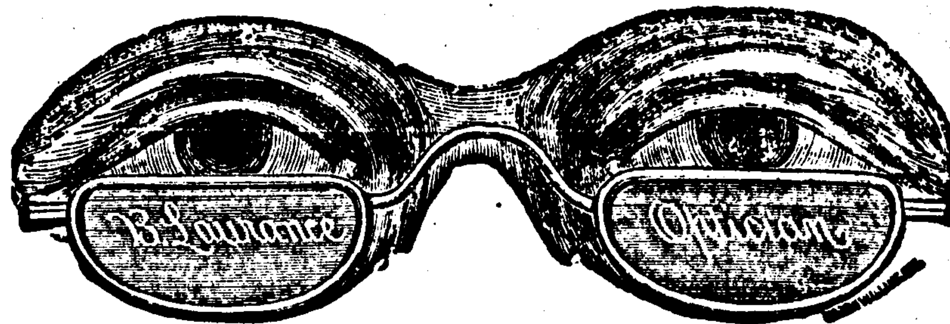
Wegens vertrek zal de ondergeteekende van heden af tegen veel verminderde prijzen verkoopen:

Eene partij Verw- en IJzerwaren, Holl: broodsuiker, Likeuren, Lampenglazen — en pitten, enz:.

Ook eene sorteering Manufacturen.

Vijf groote Winkelkasten. — Meubels, Spiegels, Schilderijen, enz., enz,

Steven Scheidelaar.



35 Hatton Garden London

246 *Calle de St. James Montreal.*

Wetenschappelijk geslepen glazen uit zuiver en doorschijnend rotskristal en opzettelijk vervaardigd voor dit gebruik zijn zonder uitzondering, 't meest geschikt om de verwoestingen van hoogen leeftijd te genezen en volkomen gezicht te behouden, en worden in het bijzonder aanbevolen door de beroemdste leden der Geneeskundige Faculteiten. Elk paar glazen of bril is gemerkt **"B. L."**

De HH. A. Bethencourt & Zoons hebben de eer het publiek mede te deelen, dat zij overeengekomen zijn met den beroemden Engelschen Gezichtkundige, den Heer *B. Laurance* van **No 35 Hatton Garden, Londen, en 246 St. James Straat, Canadá, om in hunne pakhuizen onder zijn onmiddelijk persoonlijk toezicht brillen en oogglazen te doen aanpassen dagelijks van 8 tot 11 A. M. van 12 tot 4 P. M.**

De vermaardheid die de lenzen van Laurance wijd en zijd bij het publiek verkregen hebben in Engeland en de getuigschriften van de beroemdste Engelsche oog-artsen onder de Engelsche en Britsche Koloniale Geneeskundigen, zijn afdoende bewijzen genoeg dat ter verbetering van het gezicht niets beters gevonden kan worden dan bovengenoemde glazen. Daarenboven worden die glazen en lenzen nu uitgekozen en aangepast door den Heer Laurance zelf, en de Heeren A. Bethencourt en Zoons koesteren bijgevolg de innige overtuiging dat daarmede het toppunt bereikt wordt van dien comfort, of gemak, zoo gezocht door allen die brillen en oogglazen moeten gebruiken.

De wijze waarop de Heer Laurance te werk gaat is de volgende: hij zoekt eerst te bepalen de gezichtssterkte van ieder oog, afzonderlijk, en wordt daardoor in de gelegenheid gesteld niet alleen om de juiste kracht of gezichtsvermogen in elk oog te meten maar ook om terstond te kunnen uitkiezen de bijzondere lenzen die 't meest geschikt zijn om verzwakkingen tegen te gaan, en het gezicht volkomen terug te geven zonder eenig ongemak. De Heer Laurance is een der voornaamste Gezichtkundigen van Engeland en het eenigste doel van zijn bezoek hier is het invoeren zijner beroemde lenzen, door tusschenkomst van geaccrediteerde en vertrouwbare agenten in deze gewesten, namelijk de geheele West-Indiën. Zij die tot nu toe vruchteloos getracht hebben hunne oogen te verbeteren, worden in het bijzonder uitgenoodigd zich te begeven bij den Heer Laurance, wiens verblijf alhier niet meer dan eenige dagen mag duren, en het is in het belang van hen die zijn hulp noodig hebben zoo spoedig mogelijk van de gelegenheid gebruik te maken.

Getuigschriften ten opzichte van de hoedanigheid zijner lenzen enz. zijn onderteekend door de beroemdste Geneeskundigen van Engeland en Canadá, waaronder namen voorkomen van hooggeplaatste personen zooals Presidenten van Genees- en Heelkundige Universiteiten en Geneeskundige Vereenigingen, Chefs van Geneeskundige diensten en Dirigeerende Officieren van Gezondheid bij H. Majesteits Geneeskundigen Dienst, Gouverneurs van verschillende Koloniën, uitstekende Rechts- en Godgeleerden.

De voorraad waarover de Heer Laurance beschikken kan is zeer groot en behelst alle mogelijke gezichten gemonteerd op eene wijze die alle smaken bevredigen moet.

De Heeren A. Bethencourt en Zoons vertrouwen dat van deze gunstige gelegenheid naar waarde gebruik zal worden gemaakt, naardien een Gentleman van de kennis en bekwaamheid van den Heer Laurance nooit te voren ons eiland heeft bezocht.

HARRISON LINE OF STEAMERS

TO THE WEST INDIES, SPANISH MAIN, MEXICO &c.

	Arrive.		*Depart.*	
Liverpool........	....		Saturdays,	afternoon.
	ON OR BEFORE			
Barbados.........	Mondays, 6 a. m.	(16 days.)	Mondays,	4 p. m.
Trinidad.........	Tuesdays, 11 „	(17 „)	Tuesdays,	10 „
La Guayra......	Thursdays, 6 „	(19 „)	Thursdays,	11 „
Puerto Cabello.	Fridays, 6 „	(20 „)	Fridays,	6 „
Curaçao..........	Saturdays, 6 „	(21 „)	Saturdays,	1 „
Savanilla........	Mondays, 7 „	(23 „)	Mondays,	11 „
Carthagena......	Tuesdays, 7 „	(24 „)	Tuesdays,	3 „
Colon............	Wednesdays, 5 p. m.	(25 „)	Fridays,	noon.

Continuing occasionally from Colon, when sufficient cargo offers, to

	Arrive.	*Depart.*	
Limon............	Saturdays, 6 a. m.	Saturdays,	6 p. m.
Greytown........	Saturdays, noon.	Saturdays,	midnight.

POLVOS DE BRONCE

PROPIO PARA IMPRESIONES

Color de oro para impresiones comunes	la onsa	fl	1,25
Color de oro, fino para tarjetas	„	„	1,50
Color de oro, extra fino	„	„	2,50
Color de plata,	„	„	1,25
Color de plata, fino	„	„	1,50
Color de Cardenal, fino	„	„	1,50
Color Azul de plomo, fino			2,—

De venta en esta librería.



TE HUUR.

Een net boven- en benedenhuis

Te bevragen bij

S. Scheidelaar.

"Impr. de la Libreria" de A. Bethencourt e hi